

סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינָנו שׁוֹמְעֵ בְּקוֹלָנוּ, וְדָנִין לַיהוָה בְּסִקְלָהּ
 וּדְנִים אוֹתוֹ בְּסִקְלָהּ כִּי מִי שֶׁהוּא בַּחֲנֻת בֶּן יֵשׁ לֹו נִשְׁמָה דַּאֲצִילוֹת וְאִינוּ נֶעֱקָר מִשְׁרָשׁוֹ אֲלֵא
 בִּי"ד מִמִּיתִים אוֹתוֹ וְהוּא נִתְקַן בְּגִלְגּוֹל. **אָבֵל עֶבֶד דְּמִשְׁמֵשׁ עַל מְנַת**
לְקַבֵּל פָּרָם אֲבֵל עֶבֶד שֶׁמְכַבֵּד אֶת אֲדוֹנָיו יֵשׁ לֹו נִשְׁמָה דִּיצִירָה וְהוּא עוֹשֶׂה זֹאת עַל
 מְנַת לְקַבֵּל פָּרָס, **אִי לָא עֶבֶיד צְוִיִּיהַ דְּרַבִּיהַ, מְאֲרִיהַ אֲעֶבֶר**
לַיהוָה מְגוֹ בֵּיתִיהַ, וְיִטּוֹל אַחֲרָא וְאִם אֵינוֹ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁאֲדוֹנוֹ
 מְצוּוֹהוּ, הָאֲדוֹן מְסַלֵּק אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ וְלוֹקַח עֶבֶד אַחֵר כְּלוֹמֵר שֶׁהוּא נִדְּחָה אֶל הַסְּט"א וְנִכְרַת
 מִהַקְּדוּשָׁה. **מַה דְּלָא הָוָה יְכִיל לְמַעְבֵּד הֵכִי לְבְרִיהַ, אֶלָּא**
אוּ יַעֲבִיד צְוִיִּיהַ אוּ יְקַטּוֹל לַיהוָה מַה שֶׁלֹּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת כֵּן לְבִנּוֹ אֲלֵא
 אִם יַעֲשֶׂה הַמְצוּוֹת כְּרַאוּי אוּ שִׁמִּיתוֹ אוֹתוֹ בְּבִי"ד וְיִתְגַּלְגַּל לְתַקֵּן עַצְמוֹ.

בן שחטא התעברה בו נשמה רעה והתגברה עליו

אָמַר לַיהוָה בּוֹעִינָא קְדִישָׁא שָׂאל הַנֵּר הַקְּדוֹשׁ רַשְׁבִּי אֶת הַרְעִיא מִהֵימְנָא,
מֵאֵן נָרִים דְּלָא יַעֲבִיד צְוִיִּיהַ, הוּאִיל וּבְרִיהַ הוּא
 מִי גֵרַם לְבֶן שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה מְצוּוֹת הַשֵּׁי"ת וְהֵלֵא יֵשׁ לֹו נִשְׁמָה דַּאֲצִילוֹת וְאִין רַאוּי שִׁבָּא חֲטָא
 עַל יְדוֹ. **אָמַר רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְדָאִי תַעְרוּבַת דְּרַע** הַשֵּׁי"ך לֹו
 רַעֲיָא מִהֵימְנָא וְדָאִי זֹו תַעְרוּבַת שֶׁל נִשְׁמָה רַעִה שֶׁהִתְעַבְרָה בּוֹ כְּדִי שִׁתְקַנֶּה אֶךְ הַתְּגַבְרָה עַלֵּיו
 וְגֵרַמָּה לֹו לְחֲטוּא, **וְרָזָא דָּא גֵרַם לְיִשְׂרָאֵל, לְמַחֲטִי גִבִּי אָבוּהוֹן**
דְּבִשְׁמִיָא וְסוּד זֶה גֵרַם לְיִשְׂרָאֵל שִׁחֲטָאוּ לְפָנָי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים. **וְרָזָא דָּא** זֶה

סוד, (תהלים קו) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם. וְדָא גַרְם קָטוּלָא לְיִשְׂרָאֵל,
 וְחָרִיב בֵּי מִקְדֵּשָׁא וְזֶה גַרְם לְהַרְגַּ בְּעַם יִשְׂרָאֵל וּלְחֹרְבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּבְגִין
 דָּא וּלְכַן אִמְרוּ חַז"ל (יבמות כד:), אֵין מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת
 הַמְּשִׁיחַ כְּדֵי שְׁלָא יִתְעַרְבוּ עוֹד בְּהֵם וּלְמַדּוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם וּיְחַטְּאוּם, אֵלָּא (דברים
 לב) יְהוֹה בְּרָד יִנְחֶנּוּ שִׁיְהִיָּה לְהֵם נִשְׁמָה דְאַצִּילוֹת וְהִיא לְבַד תְּנַהֲיֵם! וְאֵין
 עֲמוּ אֵל גְּכַר וְלֹא תִהְיֶה תְּעֻרֻבַת שֵׁל נִשְׁמוֹת רַשְׁעִים בְּנִשְׁמַתָּם.

ישראל יש בהם נשמות מאילן החיים ויש נשמות בחינת עבדים

דִּישְׂרָאֵל אֵינּוֹן מְאִילָנָא דְחַיִּי כִּי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּהֵם נִשְׁמוֹת מְאִילָן הַחַיִּים
 שְׁהוּא יְחֻד ז'ו"ן דְאַצִּילוֹת שְׁלָא מְעוֹרְב בּוּ רַע כֻּלָּל, עֶבֶד טוֹב
 וְעֶבֶד רָע אֲבַל יֵשׁ נִשְׁמוֹת שְׁהֵם בְּחִינַת עֲבָדִים וּמְעוֹרְב בְּהֵם עֶבֶד טוֹב וְעֶבֶד רָע,
 מְסֻטְרָא דְמְסֻטְרוֹ"ן עֶבֶד טוֹב, עֶבֶד נְאֻמָּן לְרַבִּיָּהּ. עֶבֶד
 רָע סְמָא"ל מְצַד מְט"ט שְׁבִיעִירָה הוּא טוֹב עֶבֶד נְאֻמָּן לְרַבּוּ וּמְצַד הַס"מ הוּא עֶבֶד רָע.
 מֵאֵן דְּאִיְהוּ מְאִילָנָא דְחַיִּי, אִיְהוּ בֶן הָעוֹלָם הַבָּא מִי שְׁהוּא
 מְאִילָן הַחַיִּים שְׁבִיעִירוֹת הוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, בֶּן מְסֻטְרָא דְבֶן י"ה, בִּינָ"ה
 בֶּן מְצַד הַבִּינָה הוּא נוֹטְרִיקוֹן בֶּן י"ה אוֹתוֹת בִּינָה שְׁהִיא בְּחִינַת הָעוֹלָם הַבָּא וְנִמְצָא שִׁישׁ בּוּ
 חִיָּה וְנִשְׁמָה בְּחִי' י"ה מְצַד או"א, וְאוֹת וְרוּחַ בְּחִינַת אוֹת ו' מְצַד א"א. וְיִרִית מְלָכוֹתָא
 דְּאִיְהִי ה' וְיורֵשׁ אֵת הַמְּלָכוֹת בְּחִינַת הַנֶּפֶשׁ שְׁהִיא אוֹת ה' אַחֲרוֹנָה דְהוּי"ה וְנִמְצָא
 שְׁהוּא כֻּלּוֹל מְכַל ד' אוֹתוֹת הוּי"ה ב"ה. וְאִיךְ יִרִית לָהּ וּבִאִיזוֹ זְכוּת הוּא יורֵשׁ

את המלכות. **אִי עֶבֶד צְוִיִּיהָ דְאָבָא וְאִמָּא** אם מקיים מצוות אבא
 ואמא שהם ז"ן כי המצוות עשה מצד ז"א ומצוות ל"ת מצד הנוק', **בְּגִין דְאִיהוּ**
מְלֻכּוּתָא מְצוֹת הַמֶּלֶךְ לפי שהמלכות היא נקראת מצות המלך, **וְעֵלְיָהּ**
אֶתְמַר ועליה נאמר, (אסתר ג) **מִדּוּעַ אֶתָּה עוֹבֵר אֶת מְצוֹת**
הַמֶּלֶךְ. אִיהִי מְצוּהָ, וְצְוִיִּיא דְמֶלְכָא עַל עֵשָׂה וְלֹא
תַּעֲשֶׂה כי היא נקראת מצוה והיא הממונה לצוות על מצוות עשה שמצד ז"א ומצוות
 ל"ת שמצד עצמה.

יש נשמות דבריאה המערבות טוב ורע ויש נשמות דאצילות מעין החיים

מְצוּהָ מְדַאֲרֵייתָא, דְאִיהִי תְפַאֲרַת והיינו במצוות של התורה
 שהוא מבחינת תפארת דאצילות ולא במצוות דרבנן. **וְהִכָּא לִית תַּמָּן**
פְּרוּדָא וכאן במצוות התורה שבאצילות אין שם פירוד, **קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא**
אֱמֶת כי קוב"ה בחינת ז"א הוא אמת, **תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת** ותורתו היא
 המלכות נקראת תורת אמת, **אִיהוּ תּוֹרָתוֹ וּמְצוֹתוֹ** כי המלכות היא תורתו
 ומצוותו של ז"א מצוותו על שהיא המצווה לקיים המצוות ותורתו היא נקראת על שהיא
 מראה כל מה שבתפארת. **כְּגִוּוּנָא דְבִינָה, תּוֹרָתוֹ וּמְצוֹתוֹ דְחֻכְמָה**
 וכדוגמת הבינה שהיא תורתו ומצוותו של החכמה כי היא כוללת בתוכה את חכמת התורה
 ואת המצוה והיא השורש לז"ן. **דְאִית תּוֹרָה דְבְרִיאָה, וְחֻכְמָה**
דְבְרִיאָה, וּבִינָה דְבְרִיאָה, וְהִכִּי בְּכָל מְדוּת כי יש ז"א דבריאה
 הנקרא תורה דבריאה ויש חכמה ובינה וכן שאר המדות כולם בבריאה. **בְּהֵאִי** ומי שיש

לו נשמה דבריאה, **יְכִיל בֵּן בְּהַאי אוֹרֵייתָא, לְמַהוּי בְּלֵא מְצוֹה, וּמְצוֹה בְּלֵא תוֹרָה בְּפִרוּדָא** יכול להיות בן העוסק בתורה ולא מקיים המצוות או מקיים המצוות ולא עוסק בתורה ונמצא שהתורה ומצוה בפירוד מחמת התגברות העבד רע דבריאה. **וּמִהֲכָא, (דף פ"ג ע"א) בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרָה** ומכאן יכול לצאת בן סורר ומורה, היינו ממני שיש לו נשמה דבריאה המעורבת טו"ר. **אֲבַל מְסֻטְרָא דְאַצִּילוֹת, לִית אַפְרָשׁוּתָא תַּמָּן** אבל מהאצילות אין שם הבדל ופירוד, **וְכֵן מִתַּמָּן אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ** וכן מי שיש לו נשמה דאצילות אין חטא בא על ידו **וְלִית בָּהּ עוֹנֵשׁ וְלֵא שָׁכֵר וְלֵא מִיתָה** ואין לנשמה זו עונש גיהנם ולא שכר מלבד הדבקות במקורה ושורשה, ואין הוא מת ממלאך המות אלא על ידי מלאך קדוש הנוטל את נשמתו, כי אין הוא שולט במקום עץ החיים.

בן לא מקבל שכר עבור עבודתו אלא התורה דאצילות היא זכותו

וּבְגִין דָּא ולפיכך אין לה שכר בעולם הבא, **אוֹרֵייתָא דָּא אֵילְנָא דְחַיִּי, שְׁכָר הָעוֹלָם הַבָּא** לפי שהתורה דאצילות שהיא אילן החיים היא עצמו זכותו ושכרו במה שהוא דבוק בה והבינה מאירה לו, **וְאֵילְנָא דָּא, אֵילְנָא דְחַיִּי אֲתִקְרִי, וְאֲתִקְרִי הָעוֹלָם הַבָּא** ואילן זה נקרא עץ החיים ונקרא עולם הבא מצד הבינה המאירה בו, **וְלֵא אֲתִקְרִי בֵּיהּ שְׁכָר בְּגִין דְּאִיהוּ בֵּן מִתַּמָּן**, ודבקות זו והארה שמקבל מהבינה אין זה נקרא שכר כי הוא בחינת בן ולא בחינת עבד המקבל שכר עבודתו. **לָא אֲשִׁתְּדַל**